

28 AUG 2002

**A SURVEY OF WHEELCHAIR SERVICES
FOR THE PARAPLEGICS
IN VOCATIONAL REHABILITATION INSTITUTES**

WIRONGRONG YASASINDHU

๖

อธิบดีมหาวิทยาลัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS (REHABILITATION
SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2002

ISBN 974-04-2065-6

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH

W 7988

2002

C.2

Copyright by Mahidol University

4136407 RSR/S/M: MAJOR : REHABILITATION SERVICES FOR PERSONS WITH DISABILITIES ; M.A. (REHABILITATION SERVICES FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

KEY WORDS : WHEELCHAIR SERVICES / PARAPLEGICS / VOCATIONAL REHABILITATION INSTITUTES

WIRONGRONG YASASINDHU : A SURVEY OF WHEELCHAIR SERVICES FOR THE PARAPLEGICS IN VOCATIONAL REHABILITATION INSTITUTES. THESIS ADVISORS : POONPIT AMATYAKUL, M.D., Ph.D., SUMALEE DECHONGKIT, Ph.D., TOPONG KULKHANCHIT, M.A. 162 P. ISBN 974-04-2065-6

The objective of this study was to solve problems encountered by paraplegics concerning wheelchair access. A specified random sampling technique was conducted among 44 paraplegic wheelchair users, aged 15 years and over. The cases were selected from four vocational rehabilitation institutes: the Phrapradaeng Vocational Rehabilitation Center for The Disabled, Samut Prakan; Social Welfare Service Center, Lopburi; Industrial Rehabilitation Centre, Pathum Thani; and the Redemptorist Vocational School for The Disabled, Chol Buri. Interviewing and collection of data was done by the researcher. Analysis was done by using descriptive statistics method.

Research findings indicated that most paraplegics were evaluated by professionals before receiving their wheelchairs but such evaluations were inadequate to meet the users' needs. The five major problems were the incompatibility of the style/size of wheelchair and the users' body and the degree of disability, lack of wheelchair training, lack of opportunity to select wheelchair style, repair and maintenance services, and accidents and health problems. There are over 20 aspects in which the researcher describes ways to solve all the problems found in this research. It is recommended that wheelchair users should be given a better chance to select the proper wheelchair, wheelchair training, follow up of their case, repair services, and protection from accidents.

4136407 RSRS/M: สาขาวิชา: งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ; ศศ.ม. (งานบริการฟื้นฟู
สมรรถภาพคนพิการ)

วิงรอง ยศะสินธุ: การสำรวจการได้รับบริการด้านรถนั่งของคนพิการอัมพาตครึ่งท่อน
ล่าง ณ สถาบันฟื้นฟูอาชีพคนพิการ (A SURVEY OF WHEELCHAIR SERVICES FOR THE
PARAPLEGICS IN VOCATIONAL REHABILITATION INSTITUTES) คณะกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์: พูนพิศ อมาตยกุล, MD.,Ph.D., สุมาลี คีจกกิจ, Ph.D., ต่อพงษ์ กุลกรรชิต, ศศ.ม.
162 หน้า. ISBN 974-04-2065-6

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาการได้รับบริการด้านรถนั่ง ปัญหาและอุปสรรค
ความต้องการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับการให้และรับบริการของคนพิการอัมพาตครึ่ง
ท่อนล่าง (Paraplegia) การศึกษาได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากกลุ่มคนพิการอัมพาตครึ่งท่อน
ล่าง อายุ 15 ปีขึ้นไป ทุกคนใช้รถนั่งเป็นอุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนไหวรวม 44 ราย เก็บตัวอย่าง
จากสถาบันฟื้นฟูอาชีพคนพิการในเขตภาคกลางของรัฐและเอกชนจำนวน 4 แห่งคือ ศูนย์ฟื้นฟู
อาชีพคนพิการพระประแดง สมุทรปราการ ศูนย์บริการสวัสดิการสังคมเฉลิมพระชนมพรรษา 5
รอบฯ ลพบุรี ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน ปทุมธานี และ โรงเรียนอาชีพพระมหาไถ่พิทยา ชลบุรี
ใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้าง ทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ
พรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าก่อนการได้รับรถนั่ง คนพิการส่วนใหญ่ได้รับการตรวจประเมินจาก
นักวิชาชีพในระดับหนึ่งแต่ยังไม่ครอบคลุมในทุกเรื่องที่เป็น หลังการตรวจประเมินยังขาดการจัด
บริการดูแลและติดตามที่จำเป็นซึ่งคนพิการควรได้รับ เช่นขาดโอกาสการเลือกประเภทรถ ขาดการ
ปรับรถและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายและการใช้งาน ขาดการฝึกใช้รถ มีปัญหาเรื่อง
บริการซ่อมและการดูแลรักษา รวมทั้งบริการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้รถและเรื่องสิทธิหน้าที่ของคน
พิการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่ารถนั่งที่ได้รับมาไม่เหมาะสมกับสภาพร่างกายและการใช้
งาน หลังใช้ยังเกิดอุบัติเหตุและปัญหาสุขภาพติดตามมาอีกด้วย

ได้แสดงข้อเสนอแนะไว้ถึง 21 ประเด็น ที่สำคัญคือเรื่องการจัดบริการของหน่วยงานที่
เกี่ยวข้อง การฝึกใช้รถ การเบิกจ่าย การซ่อมแซมตลอดจนการป้องกันอุบัติเหตุและปัญหาสุขภาพ
หลังการใช้รถ การวิจัยในแนวเดียวกันนี้ควรทำต่อไปในกลุ่มคนพิการที่เป็นอัมพาตทั้งตัว และ
วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ในแนวคิดเพื่อประโยชน์ของคนพิการในอนาคต